

нитъ классове на народътъ и ввличали работниците и селянитъ въ ажиотаждъ. Като получавалъ нѣкое поржчение, запаятчията билъ длъженъ да смѣта на предстоящето, понижение на курсътъ; като продавалъ едни кола хлѣбъ, селянитъ очѣквалъ, че въ най близкия дукенъ, отъ него ще зематъ паритъ, които той спѣчелилъ не иначе, освѣнъ съ значително понижение.

Може си представиме, колко вълнения сж създавали подобни обстоятелства въ всичкитъ голѣми и малки търговий; сжщо, не е трудно да разбѣвреме, какво влияние е можало да указва това вълнение на общето настроение на умоветъ на народнитъ маси. Гдѣто богатия чловѣкъ рисковалъ съ частъ отъ капиталътъ си, тамъ надничарътъ по неволя рисковалъ съ кжсъ хлѣбъ отъ обѣдътъ си; когато богатия ся раззорявалъ, тогава бѣдния страдалъ отъ гладъ; а между това, нови отпушания на ассигнаций били неизбѣжни, и дѣйствително, скоро слѣдвали еднослѣдъ друго; подиръ всѣко ново отпушание колебанието на курсътъ ся уголѣмявало; наедно съ колебанието на курсътъ, възраствало безпокойствието и неудоволствието на маситъ; отвръщението къмъ правилния и постоянния трудъ ся уголѣмявало, защото правилния и постоянния трудъ е възможенъ само тогава, когато той може да разсчита на правилно и постоянно възнаграждение.

Безпокойствието, неудоволствието, не върността на ежедневнитъ смѣтки отсѣтствието на правилнитъ пѣчалби, отвръщението къмъ трудътъ — всичкитъ тѣзи моменти съставлявали